

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ירמיה כתב ספרו וספר מלכים וקינות											!	◇	טו.
חזקיה וסיעתו כתבו (ימש"ק סימן) ישעיה, משלי, שיר השירים וקהלת											!	◇	טז.
אנשי כנסת הגדולה כתבו (קנ"ג סימן) יחזקאל ושנים עשר, דניאל ומגילת אסתר											!	◇	טז.
עזרא כתב ספרו ויחס של דברי הימים עד לו.											!	◇	טז.
מסייעא ליה לרב,											■		טז.
לא עלה עזרא מבבל עד שיחס עצמו ועלה.	דאמר רב יהודה אמר רב:										■	◇	טז.
ומאן אסקיה?											^	◇	טז.
נחמיה בן חכליה.											!	◇	טז.
יהושע כתב ספרו ושמונה פסוקים שבתורה.	אמר מר:										■	◇	טז.
תניא כמאן דאמר: שמונה פסוקים שבתורה יהושע כתב,											■		טז.
(דברים ל"ד) וימת שם משה עבד ה' - אפשר משה (מת) (מסורת הש"ס: [חזי]) וכתב וימת שם משה? אלא, עד כאן כתב משה, מכאן ואילך כתב יהושע, דברי ר"י, ואמרי לה ר' נחמיה	דתני: (ר"י/ר' נחמיה)										■	◇	טז.
אפשר ס"ת חסר אות אחת? וכתבי: (דברים ל"א) לקוח את ספר התורה הזו אלך, עד כאן הקב"ה אומר ומשה אומר וכותב, מכאן ואילך הקב"ה אומר ומשה כותב בדמע, כמו שנאמר להלן: (ירמיהו לו) ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כותב על הספר בדיו.	אמר לו ר"ש:										■	◇	טז.
כמאן אזלא הא דא"ר יהושע בר אבא אמר רב גידל אמר רב: שמונה פסוקים שבתורה יחיד קורא אותן? לימא, (ר"י היא) ודלא כר"ש	ר' יהושע בר אבא אמר רב גידל אמר רב]										⚡		טז.
אפילו תימא ר"ש, הואיל ואשתנו אשתנו.											!		טז.
יהושע כתב ספרו.												■	טז.
והכתיב: (יהושע כ"ד) וימת יהושע בן נון עבד ה'												⚡	טז.
דאסקיה אלעזר.											!	◇	טז.
והכתיב: (יהושע כ"ד) ואלעזר בן אהרן מת											⚡		טז.
דאסקיה פנחס.											!	◇	טז.
שמואל כתב ספרו.												■	טז.
והכתיב: (שמואל א' כ"ח) ושמואל מת												⚡	טז.
דאסקיה גד החוזה ונתן הנביא.											!	◇	טז.
דוד כתב ספר תהלים על ידי עשרה זקנים.												■	טז.
ולחשוב נמי איתן האזרחי												⚡	טז.
איתן האזרחי זה הוא אברהם, כתיב הכא: (תהלים פ"ט) איתן האזרחי, וכתבי התם: (ישעיהו מ"א) מי העיר ממזרח צדק [וגו'].	רב:										!	◇	טז.
קא חשיב משה וקא חשיב הימן,												■	טז.
הימן זה משה, כתיב הכא: הימן, וכתבי התם: (במדבר י"ב) בכל ביתי נאמן הוא	והאמר רב:										⚡		טז.
תרי הימן הו.											!	◇	טז.
משה כתב ספרו ופרשת בלעם ואיוב.												■	טז.
מסייעא ליה לוי בר לחמא,												■	טז.
איוב בימי משה היה, כתיב הכא: (איוב י"ט) מי יתן אפוא ויכתבון מלי, וכתבי התם: (שמות ל"ג) ובמה יודע אפוא.	דא"ר לוי בר לחמא:										■	◇	טז.
ואימא: בימי יצחק, דכתיב: (בראשית כ"ז) מי אפוא הוא הצד ציך ואימא: בימי יעקב, דכתיב: (בראשית מ"ג) אם כן אפוא זאת עשן ואימא: בימי יוסף, דכתיב: (בראשית ל"ז) איפה הם רועים											⚡		טז.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

בבא בתרא- השותפין		Talmud Navigator										
מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
לא ס"ד, דכתיב: (איוב י"ט) מי יתן בספר ויוחקו, ומשה הוא דאיכרי מחוקק, דכתיב: (דברים ל"ג) וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק ספון.											טו.	
איוב בימי מרגלים היה, כתיב הכא: (איוב א') איש היה בארץ עוץ איוב שמו, וכתביב התם: (במדבר י"ג) היש בה עץ.	רבא:								◆	■	◇	טו.
מי דמי? הכא עוץ, התם עץ									‡		טו.	
הכי קאמר להו משה לישראל: ישנו לאותו אדם, ששנותיו ארוכות כעץ ומגין על דורו כעץ.									!		טו.	
ייתב ההוא מרבנן קמיה דר' שמואל בר נחמני, וייתב וקאמר: איוב לא היה ולא נברא אלא משל היה.	[ההוא מרבנן]								◆	■	◇	טו.
עליך אמר קרא: איש היה בארץ עוץ איוב שמו.	א"ל ר' שמואל בר נחמני								‡		◇	טו.
אלא מעתה, (שמואל ב' י"ב) ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה וגו', מי הוה? אלא משל בעלמא, הכא נמי משל בעלמא.									!		טו.	
א"כ, שמו ושם עירו למה?									‡		טו.	
איוב מעולי גולה היה, ובית מדרשו בטבריא היה.	רבי יוחנן ורבי אלעזר:								◆	■	◇	טו.
מיתביב: ימי שנותיו של איוב, משעה שנכנסו ישראל למצרים ועד שיצאן אימא: כמשעה שנכנסו ישראל למצרים ועד שעה שיצאו.	מיתביב:								‡		טו.	
שבעה נביאים נתבאו לאומות העולם, ואלו הן: בלעם ואביו, ואיוב, אליפז התימני, ובלדד השוחי, וצופר הנעמתי, ואליהוא בן ברכאל הבוון	מיתביב:								‡		טו.	
וליתעמיך, אליהוא בן ברכאל לאו מישראל הוה? והא כתיב ממשפחת רם אלא אינבוי אינבי לאומות העולם, ה"נ איוב אינבוי אינבי [לאומות העולם].									!		טו.	
אטו כולוה נביאי מי לא אינבוי לאומות העולם?									‡		טו.	
התם עיקר נביאותיהו לישראל, הכא עיקר נביאותיהו לאומות העולם.									!		טו.	
הסיד היה באומות העולם ואיוב שמו, ולא בא לעולם אלא כדי לקבל שכרו, הביא הקב"ה עליו יסורין התחיל מחרף ומגדף, כפל לו הקב"ה שכרו בעוה"ז [כדי] לטרדו מן העולם הבא	מיתביב:								‡		טו.	
תנאי היא									!		טו.	
איוב בימי שפוט השופטים היה, שנאמר: (איוב כ"ז) הן אתם כולכם חזיתם ולמה זה הבל תהבלו, איזה דור שכולו הבל? הוי אומר: זה דורו של שפוט השופטים.	דתנאי, רבי אלעזר:								◆	■	! ◇	טו.
איוב בימי אחשוורוש היה, שנאמר: (איוב מ"ב) ולא נמצא נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ, איזהו דור שנתבקשו בו נשים יפות? הוי אומר: זה דורו של אחשוורוש.	רבי יהושע בן קרחה:								◆	■	! ◇	טו.
ואימא: בימי דוד, דכתיב: (מלכים א' א') ויבקשו נערה יפה התם בכל גבול ישראל,									‡	!	טו.	
הכא בכל הארץ.									!	!	טו.	
איוב בימי מלכות שבא היה, שנאמר: (איוב א') ותפל שבא ותקחם.	רבי נתן								◆	■	! ◇	טו.
איוב בימי כשדים היה, שנאמר: (איוב א') כשדים שמו שלשה ראשים.	והכ"א:								◆	■	! ◇	טו.
איוב בימי יעקב היה, ודינה בת יעקב נשא, כתיב הכא: (איוב ב') כדבר אחת הנבלות תדברי, וכתביב התם: (בראשית ל"ד) כי נבלה עשה בישראל.	יש אומרים:								◆	■	! ◇	טו.
וכולוה תנאי סבירא להו דאיוב מישראל הוה, לבר מיש אומרים, דאי ס"ד מאומות העולם הוה, בתר דשכיב משה מי שריא שכינה על עובדי כוכבים?									■	!	טו.	
בקש משה שלא תשרה שכינה על עובדי כוכבים ונתן לו, שנאמר: (שמות ל"ג) ונפלינו אני ועמך.	והא אמר מר: [ברכות]								■	!	טו.	
דורו של איוב שטוף בזמה היה, שנאמר: הן אתם כולכם חזיתם ולמה זה הבל תהבלו, וכתביב: (שיר השירים ז') שובי שובי השולמית שובי - שובי ונחזה בך.	א"ר יוחנן:										■	טו.
אימא: בנבואה, דכתיב: (ישעיהו א') חזון ישעיהו בן אמוץ										‡	טו.	
א"כ, למה זה הבל תהבלו למה ליה?										!	טו.	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא- key:	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
--	---

בבא בתרא- השותפין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
מאי דכתיב: (רות א') ויהי בימי שפוט השופטים? דור ששופט את שופטיו, אומר לו: טול קיסם מבין שיניך, אומר לו: טול קורה מבין עיניך אמר לו: (ישעיהו א') כספך היה לטיגים, אמר לו: סבאך מהול במים.	וא"ר יוחנן:													◇
כל האומר מלכת שבא אשה היתה - אינו אלא טועה, מאי מלכת שבא? מלכותא דשבא.	ר' שמואל בר נחמני א"ר יונתן:													■
(איוב א') ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על ה' ויבא גם השטן בתוכם, ויאמר ה' אל השטן מאין תבא ויען השטן וגו' - אמר לפניו: רבש"ע, שטתי בכל העולם כולו ולא מצאתי נאמן כעבדך אברהם, שאמרת לו: (בראשית י"ג) קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה, ואפילו הכי בשעה שלא מצא מקום לקבור את שרה, [עד שקנה בד' מאות שקל כסף]. לא הרהר אחר מדותיך.														■
(איוב א') ויאמר ה' אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין כמוהו בארץ וגו' -														■
גדול הנאמר באיוב יותר ממה שנאמר באברהם, דאילו באברהם כתיב: (בראשית כ"ב) כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה, ובאיוב כתיב: (איוב א') איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע.	ר' יוחנן:													■
מאי וסר מרע?														^
איוב וותרן בממונו היה, מנהגו של עולם - נותן חצי פרוטה לחנוני, איוב ויתרה משלו.	ר' אבא בר שמואל:													!
(איוב א') ויען השטן את ה' ויאמר החנם ירא איוב אלהים, הלא אתה סכת בעדו ובעד ביתו וגו' -														■
מאי מעשה ידיו ברכת?														^
כל הנוטל פרוטה מאיוב מתברך.	רב שמואל בר רב יצחק:													!
מאי (איוב א') ומקנהו פרץ בארץ?														^
מקנהו של איוב פרצו גדרו של עולם, מנהגו של עולם - זאבים הורגים העוים, מקנהו של איוב - עזים הורגים את הזאבים.	ר' יוסי בר חנינא:													!
(איוב א') ואולם שלה נא ידך וגע בכל אשר לו אם לא על פניך יברכך, (איוב א') ויאמר ה' אל השטן הנה כל אשר לו בידך רק אליו אל תשלח ידך וגו'.														■
(איוב א') ויהי היום ובניו ובנותיו אוכלים ושותים יין בבית אחיהם הבכור, ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר היו חורשות וגו'.														■
מאי הבקר היו חורשות והאתונות רועות על ידיהם?														^
מלמד, שהטעימו הקב"ה לאיוב מעין העולם הבא.	ר' יוחנן:													!